

ДЕТСКА РАДОСТЪ

Тръгнало момчето къмъ царския дворецъ. На едно мѣсто гледа нѣколко деца, уловили една бѣла врана, вързали ѝ краката. Едно отъ децата кладе буенъ огънь, а друго остридълга пръчка.

— Какво ще правите тая врана? — попитало момчето децата.

— Ще я печемъ на шишъ!

— Че защо?

— Ей тъй. Тя хвърчи, а пкъ ние не можемъ.

— Ехъ, честе глупави! — извикало момчето.

— Че какво е виновна тя! Господь тъй я създалъ. Я пустнете животинката!

— Нѣма да я пустнемъ!

— Нѣмали? — разсърдило се момчето. — Чакайте тогава! — и то разтворило кутийката си. — Ще ви нарисувамъ и ще ви покажа на царя да види какви лоши момчета живѣятъ въ неговото царство!

И то взело четката. Извадило отъ джебъ една хартия и извикало:

— Мирно!

Но щомъ извикало, всички деца, кое както било, останали на мѣстата си като заковани.

Учудило се момчето.

— Я ги вижъ! Тия момчета си изгубиха ума!

Побързало то и освободило бѣлата врана. А тя откъснала съ човката си едно перо и му го дала.

— Вземи! Като ти потрѣбвамъ, духни го!

Отлетѣла враната. Взело момчето перото и тогава извикало на шега:

— Едно, две, три! Готово!

Нарисувахъ ви!

Размърдали се децата и се впуснали да гонятъ враната, но тя била вече отлетѣла. А момчето отишло въ палата. Завели го при царя.

— Какво искашъ? — попиталъ го царьтъ.

— Искамъ да нарисувамъ дъщеря ти, царю честити.

— Я се не шегувай! — извикалъ царьтъ и заповѣдалъ да изгонятъ момчето.

Но то се примолило много и

